Paso Español

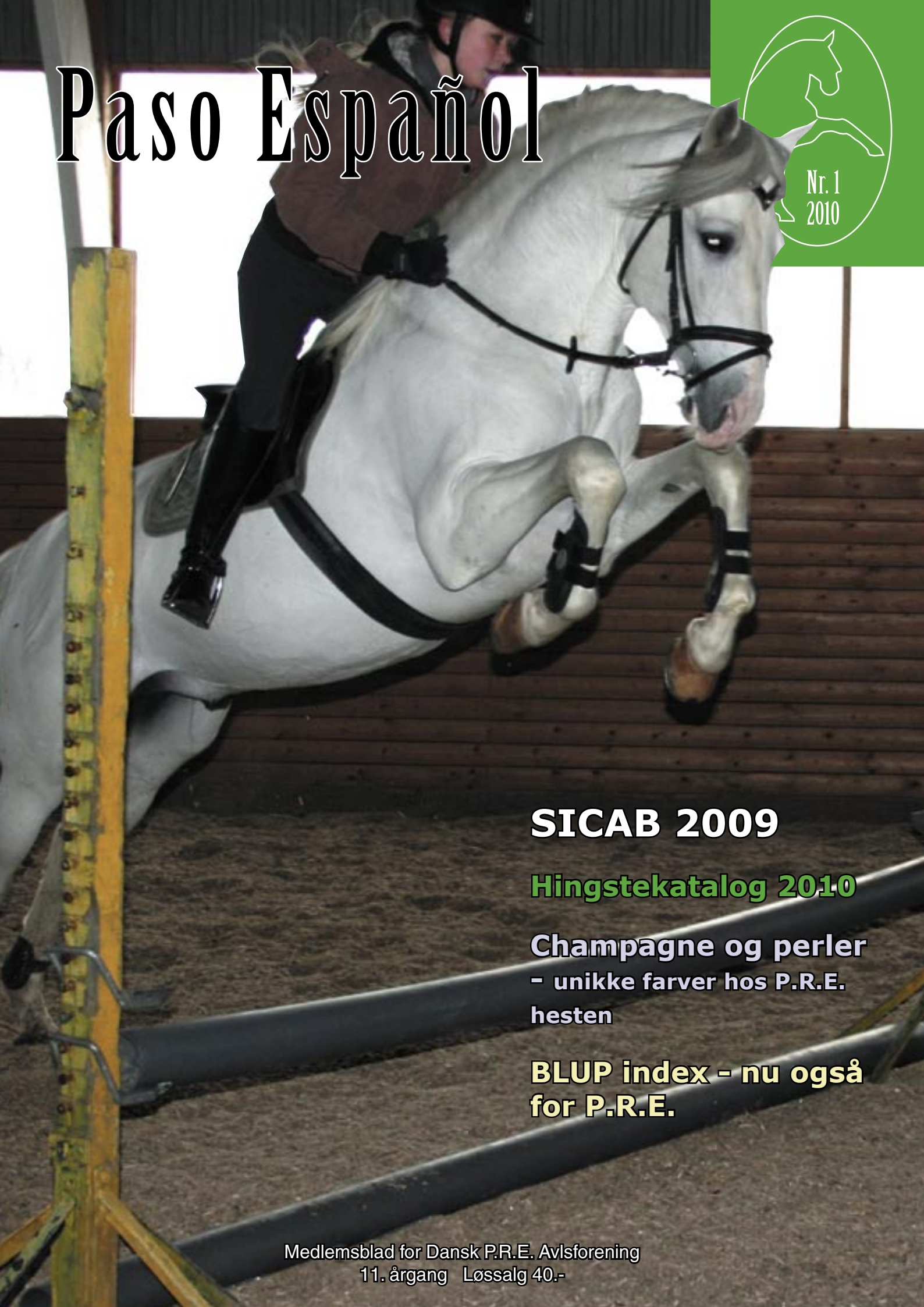

Nr. 1
2010

SICAB 2009

Hingstekatalog 2010

Champagne og perler
- unikke farver hos P.R.E. hesten

BLUP index - nu også for P.R.E.

Medlemsblad for Dansk P.R.E. Avlsforening
11. årgang Løssalg 40.-

Indhold

3 Leder
4 Formandens klumme
5 BLUP index for PRE heste
6 Min barbiehest
7 Champagne og perler
9 SICAB 2009
12 Priser i foreningen

HINGSTEKATALOG lige til at tage ud

Redaktør:
Charlotte Eichel Larsen
Solhøjvej 42, Torslunde
2640 Hedehusene
Tlf.: 21485211
Mail: redaktion@pre-horse.dk

Materiale kan sendes på CD.
Husk frankeret kuvert, hvis du ønsker materialet retur.

Forsidefoto: Ebano LXXI ejet af Fam. Rønn.
Foto: Privat.

Tryk:
DE Service ApS
Esromgade 15, 2
Dør 1205
2200 København N.

Oplag: 200 stk.

Næste Deadline: 1. maj 2010

BESTYRELSEN

Formand:
Charlotte Eichel Larsen
charme@mail.dk
Solhøjvej 42, Torslunde
2640 Hedehusene
Tlf.: 21 48 52 11

Næstformand:
Maybritt Rønn
falconiana3@hotmail.com
Glavendrupvej 22
5450 Otterup
Tlf.: 53 31 66 99

Sekretær:
Zuzette Kraft
zuzette@pre-horse.dk
Sasserupvej 4
4300 Holbæk
Tlf.: 26 28 48 22

Kasserer:
Anette Thestrup
anette@pre-horse.dk
Krummerupvej 39
4250 Fuglebjerg
Tlf.: 22 31 10 77

Medlem:
Mette Andersen
mette@pre-horse.dk
Langgade 65
5620 Glamsbjerg
Tlf.: 22 40 12 30

Medlem:
Morten Nedergaard Andersen
morten@stutteri-nedergaard.dk
Ginnerupvej 7
7860 Spøttrup
Tlf.: 30 31 77 14

Medlem:
Heidi Købmand Madsen
heidi@pre-horse.dk
Nortvigvej 11
8766 Nr. Snede
Tlf.: 75 76 10 16

Medlem:
Lika Ottosen
lika.ottosen@pro.dk
Stenmøllen 66
2640 Hedehusene
Tlf.: 51 78 47 90

Formandens klumme

Så blev det marts, men kalenderen har lidt svært ved at forstå, at marts er den første forårsmåned. Vinteren og sneen har ligget tungt over Danmark siden starten af december, og jeg er ærligt talt ved at være temmelig træt af sne og frost. For en hård vinter betyder også flere besværligheder for mange heste ejere. Foldene bliver knoldede og ubrugelige, vandrørene fryser, ridehusbunden fryser, og det er tungt at skulle gå over længere strækninger igennem høje snedriver. Ikke engang hestene synes, at det er sjovt i længden. Men uanset hvad, så plejer foråret at indfinde sig på et eller andet tidspunkt, og det gør det også i år.

Den 28. marts holder vi den årlige generalforsamling, og vi håber, at mange vil møde op på Viggo's i Odense på Fyn. Har du lyst til at stille op til bestyrelsen, så send en mail til os. Vi skal bl.a. have meget mere gang i Jylland, og det kan vi kun, hvis der melder sig nogle friske og meget aktive medlemmer på banen.

I januar i år trådte den nye lov om registrering af heste i kraft. Det betyder bl.a., at alle heste skal have et pas. Dvs. renracede heste kan få et pas gennem deres respektive avlsforbund, så længe der foreligger en original bedækning- og fødselsattest. Gør der ikke det, må hesten få udstedt et pas fra Landscentret for Heste. Loven betyder også, at et ejerskifte nu er lovpligtigt, og der er stadig nogle PRE heste i Danmark, som aldrig er blevet ejerskiftet. Du kan selv tjekke på den offentlige tilgængelige stambog på nettet, om din hest står i dit navn. Gør den ikke det, skal du sørge for at få det gjort.

ANCCE har nu varetaget stambogen i 3 år, og det er med stor glæde, at jeg kan konstatere, at det hele fungerer efter hensigten. Det er også min fornemmelse, at avlerne nu igen tør sætte deres hopper i fol, fordi de får papirer på føllene inden for rimelige tid – og ikke flere år efter! Efter ANCCE har overtaget stambogen, er stort set alle arbejdsgange blevet anderledes. Vi har gjort meget for at informere jer om de forskellige tiltag, oplyse på hjemmesiden og har lavet guides til blanketterne. Men der er stadig nogle af jer "gamle" avlere, som skal sætte sig bedre ind i de forskellige arbejdsgange med bedækningsattester, ansøgningsblanketter og procedurer. Det er dobbelt arbejde for os, når vi skal sende tingene frem og tilbage flere gange, og det forsinker proceduren væsentligt, da vi ikke har et decideret stambogskontor med faste åbningstider og lønnede medarbejdere.

For hvert år har ANCCE lavet et nyt tiltag, og i år er ingen undtagelse. Ved SICAB i november 2009 blev det offentliggjort, at ANCCE nu har udviklet et pointsystem til PRE heste og har pt. 13 uddannede dommere. Pointsystemet er lig med BLUP indekset, som man ser hos de islandske heste, og ANCCE kalder da også pointsystemet for BLUP. Inde i bladet kan I læse meget mere om dette spændende system, som er til stor gavn for jer og jeres heste. Hvordan vi får det arrangeret her i Danmark, holder vi os nøje orienteret om, og vi sørger også for at informere jer løbende på hjemmesiden og i bladet.

1. marts 2010 blev også datoen, hvor det blev forbudt at brændemærke heste i Danmark. For PRE avlerne tror jeg ikke, at det har den store betydning. Det er straks værre for andre avlsforbund, som bl.a. bruger brændemærket til at "brande" deres race/avlsforbund. Spørgsmålet er så, hvornår dette forbud spreder sig ud i resten af Europa, og for Spaniens vedkommende bliver det højst sandsynligt et problem! Personligt er jeg ikke så ked af forbuddet. Det er ikke vigtigt for mig, at man kan se på mine heste, hvem der har avlet dem. Derudover har jeg set mange brændemærker, som både var utydelige og skamferende. Og er vi ikke enige om, at hesten er lige god – uanset om den har et brændemærke på låret eller ej?

Til sidst vil jeg lige slå et slag for endnu et nyt tiltag – årets hingstekatalog! Vi besluttede sidste år at erstatte hingstelisten med et decideret katalog med fyldestgørende oplysninger og fotos af hingstene i stedet. Der er ved at være mange gode emner herhjemme på begge sider af bæltet. Vi håber, at I synes om kataloget, og at det ikke mindst vil inspirere hoppe ejerne. Det skal dog lige siges, at ikke alle hingsteholdere har valgt at sætte deres hingst i kataloget, så der er flere hingste at vælge imellem på hjemmesiden.

Jeg vil ønske jer alle et dejligt forår, og jeg glæder mig til at møde jer til generalforsamlingen.

Charlotte Eichel Larsen
Formand

BLUP index nu også for P.R.E.

Genetisk evaluering af PRE heste

af Maybritt Rønn

ANCCE havde forud for SICAB indkaldt os til en konference, men hvad det nærmere gik ud på, vidste vi ikke. Så vel ankommet til Sevilla gik turen til kongrescenteret med det samme, så vi kunne nå at deltage.

Det spanske landbrugsministerium og ANCCE har siden 2002 arbejdet på et projekt, der skal optimere avlen af PRE heste ved hjælp af genetiske parametre. Landbrugsministeriet har indtil videre bidraget med 30 mill. Euro til projektet, som på sigt skal gøre det nemmere for avlerne at udvælge avlsdyr. Indtil videre er 8.793 heste blevet genetisk evalueret, og det er kun en spæd opstart på et meget spændende projekt.

Kort fortalt går det ud på, at hver del af hesten kortlægges genetisk og tildeles en score, som indikerer graden af arvelighed. Dette sammenholdt med de almindelige udvælgelseskriterier skulle gerne blive et godt redskab for avlerne fremover. Det bliver nemmere at skelne mellem de positive og negative egenskaber rent arveligt, når vi engang i fremtiden får mulighed for at bruge disse resultater.
F.eks. Et negativt træk ved hesten kan man dermed få et større indblik i, om det egentlig har den store betydning rent arveligt. Man ønsker med dette projekt selvfølgelig at avle bedre heste samt at skabe en større stabilitet i kvaliteten af PRE heste fremover.

Derudover vil man i fremtiden også lægge større vægt på afprøvning af hestene under rytter, ligesom man vil forsøge at gøre avlerne bedre til at udvælge avlsdyr, når disse redskaber bliver tilgængelige.

Hesteavlen er en stor forretning i Spanien, og man har indset, at hvis man forsat skal kunne afsætte heste verden over, så er det vigtigt at tilpasse racen moderne tider; her snakker man generelt bedre og mere rummelige gangarter - samt større heste; uden at det går ud over racetypiskheden.

Som sagt er konceptet langt fra færdigudviklet endnu, men det bliver ganske interessant, den dag resultaterne bliver tilgængelige, og vi kan begynde at implementere det i vores avl.

Der er indtil videre uddannet 13 dommere til at bedømme hesten, og det er målet at uddanne endnu flere dommere. Lige nu er denne evaluering helt frivillig for heste ejerne, men det er spørgsmålet, om dette i virkeligheden er den spæde start til at omlægge den nuværende basiskåring.

Vi holder jer løbende orienterede om fremskridtet i projektet og ikke mindst, hvordan vi kan få en dommer til Danmark og begynde at evaluere vores heste til stor gavn for avlen herhjemme.

Kirsebærgaardens Avlshingst
Ballesto II
Cogido: 190101002204316

Stutteri Kirsebærgaarden • www.stutterikirsebaergaarden.dk • Tlf.: 27 11 81 16

Ballesto II

Basiskåret

Udtaget til konkurrencen om Sjællandspræmien med 24 point i år 2005, 2007 og 2009.

Højde: 171 cm
Far: Volador VII
Mor: Ballesta II
Avlet af: Faustino Lafuente
Pris: 6.000 kr.

Min Barbie-hest

af Trine Skovlund Jørgensen

En beretning om en drøm, der går i opfyldelse og mine erfaringer som forholdsvis nybagt PRE ejer

I 2007 gik en mangeårig pigedrøm i opfyldelse, da jeg købte min PRE hest, Ministro III. Men lad mig begynde forfra: Jeg var kun seks år, da jeg som så mange piger begyndte til ridning en gang om ugen på Haderslev Rideskole.

Jeg var 14, da jeg kunne slå hul på sparregrisen og købe Trolderik, som var en smuk, kobberrød "papirløs" vallak på 3 år og 165 cm i stangmål. Alt for stor til mig. Trolderik var jordens dejligste hest med et fantastisk sind og temperament, som kunne rides OVERALT. Vi voksede nærmest op sammen og deltog i flere klub- og distriktsstævner. Jeg havde ham i folkeskoleårene og gennem gymnasie- og studietiden. Desværre måtte han som 19 åring aflives pga. tiltagende hovsenebensbetændelse. Det var, som enhver hesteejer ved, en svær beslutning at tage, han var en elsket gammel ven.

Som barn slæbte jeg stakkevis af bøger med hjem fra biblioteket omhandlende alverdens hesteracer. Hver gang hæftede jeg mig ved racer som lipizzaneren, lusitanoen og andalusieren. De små kompakte, firkantede heste med de udtryksfulde øjne og viltre lokker. Andalusieren var klart nr. 1, en sand barbiehest af udseende, som små piger med prinsesse gener falder pladask for!

Da Trolderik kom på pension, begyndte jeg så småt at overveje hans afløser. Og hans arvtager havde virkelig svære odds, fordi den skulle matche den gamles gode egenskaber i form af et godt hoved og fornuftigt temperament. Andalusieren spøgte stadig, da jeg blev ældre, men jeg troede, det var en uopnåelig drøm. Først faldt jeg for dens skønhed, men senere tiltalte dens kvaliteter mig også. Jeg surfede en del på nettet og fandt flere PRE hjemmesider heriblandt også foreningens.

I sidste del af studietiden, mens jeg endnu havde den gamle, begyndte jeg at undersøge markedet for PRE heste. Jeg meldte mig ind i foreningen og blev B-medlem for at skabe nogle kontakter og få mere viden omkring racen. Lis Kristiansen havde på det tidspunkt en super smuk hingst i salgskommission. Jeg aftalte et besøg, og for første gang rørte og red jeg en ægte PRE hest. Det var som et *magic touch,* og jeg var absolut solgt. Desværre måtte jeg indse, at jeg som studerende ikke havde økonomi til den og slet ikke til at holde to heste.

Der gik så et par år igen, og så traf jeg Nanja og Tommy, der dengang havde stutteri i herhjemme. Nanja og Tommy var så venlige og gæstfrie at bruge en dag på at vise deres stutteri og dejlige heste frem. De viste videoer fra Spanien og fortalte en masse om PRE hesten og stamtavler. Det var en berigende dag og dejligt at møde nogle PRE ejere, der kun kunne bekræfte alt det gode, som jeg havde læst om PRE hesten.

I foråret 2007 blev jeg hesteløs. Jeg besluttede mig for, at jeg ville gøre et seriøst forsøg på at finde en PRE hest. Jeg undersøgte markedet igen bl.a. også i Tyskland og Sverige. Jeg havde nogle kriterier, som min næste ridehest skulle opfylde:
1. Vallak eller hingst 2. En alder hvor den endnu var ridemæssig formbar og det 3. og vigtigste af alt: Et cool og fornuftigt temperament.

Jeg var næsten ved at opgive jagten. Jeg kunne godt se, at de var et sted derude også i DK, men de var dyre. Det er jo en form for liebhaveri, da udbuddet ikke er så stort. Jeg overvejede også andre racer og var tæt på flere køb, men de kvaliteter, der virkelig tiltaler mig ved PRE hesten, fandt jeg ikke hos *de andre*. F.eks. PRE hestens temperament, intelligens, og at de er cool i hovedet. Desuden har de en størrelse, der for en pige som mig (på 157cm.) er attraktiv. Jeg kan slet ikke ride og håndtere de langlemmede DV heste, de er simpelthen for store til mig. Jeg kunne knap nok sadle min gamle hest op eller lægge et dækken på ham. Nej, en PRE hest er en smart lille damehest, og der er jo masser af hest fortil. Sidst men ikke mindst gør det jo heller ikke noget, at man har noget virkelig godt at se på samtidigt, og at man ikke er som *de andre*. Hvorfor skal de danske dressurbaner kun domineres af almindeligvis DV'er, når verdenen er fuld af andre interessante racer og typer?

Lige ved at opgive min drøm kontakter jeg Turban Stud v/Annette Siren. Hos Turban Stud havde de en brun seks års hingst til salg, som netop skulle kasteres. Han var tilredet, og en hest på 155 i stangmål var umiddelbart perfekt for mig. Vi startede bilen op og kørte til Gilleleje. Der stod han så min Ministro. Noget tynd og uden muskler, men med en overdådig hårpragt. Jeg tog turen til Sjælland et par gange for at ride og håndtere ham. Da min viden på det tidspunkt endnu var sparsom, ville jeg gerne have en "second opinion" og en professionel vurdering af hest og afstamning. Nanja var igen behjælpelig og tilbød at se en videooptagelse af hesten, og hun studerede stamtavlen. Hun sagde god for den.

En nat i august kom han så til Louiselund ved Haderslev med hestetransporten. Han er og blev øjeblikkeligt staldens *eyecatcher* med sine lange fletninger. Langsomt startede vi grundridningen op helt fra bunden, for konditionen var lig nul. Han kom på fold dagligt, så efterhånden fik jeg klistret flere muskler på ham.

Ministro skal på spansk betyde *minister,* og det navn har han tydeligvis ikke fået uden grund. Han er en minister i stalden og på folden. Den mindste hest i drengeflokken, men med det største ego. Minstro har virkelig "charme, selvtillid og lækkert hår".

Det første år gik udelukkende med grundridningen og ture i trafik og natur. Det var især de halve parader og en masse overgange, som skulle øves. Ministro tonsede derudaf, og det gør han sådan set stadigvæk, hvis jeg rider ensformigt og på store volter. Jeg har hørt, at PRE hesten let keder sig, hvis ridningen bliver for ensformig, så en masse

variationer, cirkler og kruseduller er en nødvendighed. Han er en drøm at ride ud på i natur og trafik. Han er cool, men kan selvfølgelig også blive bange, heldigvis bliver han ved mig i stedet for at stikke af.
2009 var et særligt år, som var præget af min graviditet og dressurundervisning, hvor vi efterhånden lærte de forskellige sidebevægelser, og at trav og galop sagtens kan rides i forskellige tempi. Jeg var gravid det meste af det år. Pga. Ministros dejlige temperament var jeg så heldig, at jeg faktisk kunne ride ham dagligt til 8. måned. PRE hestens særprægede bevægelser egner sig i særdeleshed til stor mave og kvalme! Anden del af 2009 med et spædbarn var præget af ferie og skridtture. Vi er langsomt startet op med dressuren og lider begge af ekstra kilo og dårlig kondition.

Mine forventninger og håb for 2010 er, at vi kommer godt i gang igen med dressuren og forhåbentlige prøver kræfter med et stævne eller to. Derudover håber jeg, at vi kan deltage i et PRE arrangement, så vi kan repræsentere Sønderjylland!

Nu har jeg snart været den lykkelige ejer af en PRE hest i tre år, så jeg synes efterhånden, at jeg kan dele ud af mine erfaringer. Jeg har jo ikke det store sammenligningsgrundlag, men det, hvad jeg har hørt og læst mig til, passer på ham. Jeg synes, PRE hesten virker som en stærk og sund race. Ministro har 7-9-13 hverken været halt eller haft kolik eller lignende. Jeg har kun haft dyrlæge til vaccination o. lign. vedligehold. Som dressurhest er PRE hesten energisk med masser af benspjæt og attitude. Jeg synes, de er nemme at pakke sammen og samle op. De lærer hurtigt, men min erfaring er også, at de keder sig let, hvis ikke rytteren rider afvekslende. Til slut vil jeg sige, at Ministro som ridehest har levet fuldt op til mine forventninger. Jeg vil aldrig ride på andet end en PRE hest.

ANCCE
ASOCIACIÓN NACIONAL de CRIADORES de CABALLOS de PURA RAZA ESPAÑOLA

www.lgancce.com

National avlsorganisation i Spanien
Administrator af PRE stambogen
Vores nye samarbejdspartner
Ny IT platform til gavn for alle

Champagne og perler

af Zuzette Kraft

En hest, som ser ud som om, den har pels af det pureste guld, øjne der er grønne som smaragder eller med en glød som rav, og hud med samme farve som nougat; det lyder som en beskrivelse fra et persisk eventyr, men sådanne heste findes. Farven er meget, meget sjælden og menes at stamme fra iberiske heste. De eneste hesteracer i verden, som har denne farve, har nemlig spanske aner. Farven er så sjælden, at den først er blevet beskrevet inden for de seneste 10 år, og det er kun få år siden, den genetiske baggrund blev opklaret. Der er rent faktisk to forskellige gener, som kan give denne farve. Det ene kaldes champagne, og det andet for pearl. Står man med en hest i denne specielle farve foran sig, er det næsten umuligt at sige, om den er champagne eller pearl, medmindre man har en DNA test for hestens farve, for der er endnu så få registrerede heste i disse to fortyndede farver, at der ikke er observeret nogen karakteristika, der adskiller dem, andet end den genetiske baggrund og arvelighed.

P.R.E. hoppe med brun basisfarve og to pearl gener (genotype A-E-Prl/ Prl).

Champagne var den af disse to farver, der først blev registreret. Farven nedarves dominant, dvs. at kun den ene forælder behøver at have farven, for at afkommet kan få farven. Og en hest, der er bærer af bare et enkelt champagne-gen, vil altid være champagnefarvet.

Pearl har længe spillet hestefarveentusiater et puds. For som sagt ligner farven champagne, men det nedarves ikke som champagne. Dvs. nogle heste, som man antog var champagne, gav ikke umiddelbart nogen afkom, der var champagnefarvede, og det vakte undren. Det man fandt ud af, da det gik op for entusiaster og genetikere, at der var tale om et helt ukendt gen var, at hesten skal have to pearl-gener for at blive pearl, dvs. begge forældre skal være bærere af pearl-genet. Heste, der kun er bærer af et enkelt pearl-gen, er ikke pearlfarvede, men en lille smule lysere end en normalfarvet hest og med guldskær i pelsen, men ikke så afvigende, at man normalt lægger mærke til det.

P.R.E. hingst med brun basisfarve og to pearl gener (genotype A-E- Prl/ Prl).

Heste med disse smukke farver begyndte at dukke op hos PRE hestene for små 10 år siden, da man begyndte at avle farver i stedet for skimler. På det tidspunkt kendte man ikke til farven pearl, men kun champagne, og generne for begge farver var ikke fundet, så der kunne ikke testes for dem. Spanierne kaldte derfor heste i disse farver for champagne. Det har dog vist sig, at de P.R.E. heste, der til dato har denne fortyndede farve, er pearl og ikke champagne. Men Spanierne kalder det stadig champagne, da der endnu er meget lidt beskrevet om disse farver, og da de ikke (og især pearl) er alment kendt.

De amerikanere, der først beskrev farven og fandt ud af,at den ikke skyldes champagne-genet men pearl-gener, kaldte farven for pearl, da de mente, det var den betegnelse, spaniolerne brugte for farven, og fordi farven stammede fra spanske heste. For at gøre tingene endnu mere forplumrede, så har spanierne en betegnelse for en farve, de kalder "perla", som betyder perle/pearl, men det betegner den farve, som

P.R.E. hoppe med brun basisfarve og et pearl gen og et creme gen (genotype A-E- Prl/Cr).

man uden for den spansktalende verden kalder perlino (hest med to creme-gener og brun basisfarve). Så når man siger pearl til en spanioler, tænker de på en helt anden farve.

Farverne

En hest med rød basisfarve og med pearl- eller champagnefortynding er gylden over hele kroppen med gylden eller lysere man. De har tidligere være forvekslet med palomino, men de har nougatfarvet/fregnet hud og ofte ravfarvede eller grønne øjne.

En hest med brun basisfarve og med pearl- eller champagnefortynding har gylden krop og ben og langhår er chokoladefarvede og bleges let i solen. De har tidligere være forvekslet med buckskin (bayo), men de har nougatfarvet/fregnet hud og ofte ravfarvede eller grønne øjne.

En hest med sort basisfarve og med pearl- eller champagnefortynding har kropsfarve i en nuance mellem gylden og chokoladefarvet. Ben og langhår er chokoladefarvede og bleges let i solen. De har tidligere være forvekslet med buckskin (bayo) eller smoky black, men de har nougatfarvet/fregnet hud og ofte ravfarvede eller grønne øjne.

Champagne giver sammen med creme-gen (palomino, buckskin) meget lyse heste. Pearl sammen med et creme-gen giver næsten samme effekt som heste med to creme-gener, nemlig cremello og perlino, dog en lille smule mørkere og med ravfarvede øjne i stedet for blå øjne.

P.R.E. heste, der er pearl-farvede, er stadig rigtig sjældne og derfor meget kostbare, og det er ikke ualmindeligt, at et føl i denne farve koster mere end € 70.000. De P.R.E. heste, der indtil nu er fundet i denne farve, kan alle føre deres stamtavle tilbage til hingsten Maluso fra Yeguada Militar, og hans farve blev beskrevet som brun med meget guldskær, så han har sandsynlig vis været brun og bærer af et enkelt pearl-gen og er måske ud af den eneste stamme, der har overleveret pearl-genet fra gammel tid.

To P.R.E. hingste. De har begge sort basisfarve. men den ene har to pearl gener, så her kan man se, hvor meget to pearl gener fortynder den egentlige farve.

To P.R.E. hingsteplage. Den ene har to creme gener (til højre), den anden har et creme gen og et pearl gen (til venstre). Den sidstnævnte har lidt mørkere hud og mørkere øjne. Hvor den, der har to creme gener har lyserød hud og blå øjne.

SICAB 2009

af Charlotte Eichel Larsen

Allerede sidste sommer havde jeg besluttet, at jeg skulle til Spanien og opleve SICAB i Sevilla. Der var allerede nogle stykker i foreningen, som havde bestilt fly og hotel, og jeg glædede mig til at komme derned og se nogle dejlige heste.

På vores stambogskursus i juni 2008 snakkede jeg meget med vores tolk, Deborah Avery, og vi har mailet sammen siden. Da hun hørte, at jeg havde tænkt mig at tage af sted, tilbød hun straks, at jeg kunne bo hos hende. Jeg havde i mellemtiden fået lokket Lika Ottosen med på vognen, og også hun kunne bo hos Deborah og hendes mand Manolo.

Endelig oprandt den 25. november, og Lika og jeg ankom i god tid til lufthavnen. Vi skulle mellemlande i Madrid og havde knapt en time, til flyet til Sevilla gik på vingerne, men det mente vi nok, at vi kunne klare. Dog spekulerede vi meget på, om vores bagage også kunne nå flyet!

Det var en fin flyvetur til Madrid – og du godeste en lang lufthavn. Vi kom ud af gate B og skulle naturligvis helt ned i den anden ende af bygningen for at komme til gate K! Så det var med det lange ben foran, at vi storkede ned til gaten. Med jævne mellemrum kiggede vi op på skiltene for at se, hvor langt vi var nået – og pludselig gik det op for os, at der rent faktisk også stod på skiltet, hvor lang tid det tog at gå ned til de forskellige gates! Vi havde 9 minutter tilbage! Med varme kinder kom vi lettere forpustede til gaten og blev lodset ombord på flyet. Og så var det bare en time i luften, før vi landede i Sevilla lidt i ni om aftenen. Og bagagen – tja, den tog et senere fly! Hvornår lærer jeg at pakke lidt af det nødvendige så som hårbørste, tandbørste og en ren T-shirt i håndbagagen!

Deborah og hendes mand var kørt ud for at hente os, og hun spurgte os bestyrtet, hvor vores bagage var. Da hun så fik at vide, at den måtte vi hente morgenen efter, vendte hun det hvide ud af øjnene og sagde: Wellcome to Spain!

I en hyggelig forstad ved navn Valencina lidt oppe i bjergene bor Deborah og Manolo i et dejligt rækkehus. Vi blev straks bænket i køkkenet, hvor der blev fremtryllet tapas og vin, og så blev der ellers

En cobra på 3 hopper står og venter på at komme i vaskehal.

snakket og givet gaver. Lika og jeg fik vores værelser, og så var det om at få lidt nattesøvn, så vi var friske til de store indtryk dagen efter.

Om morgenen kørte vi til lufthavnen for at hente vores kufferter, og så var det ind på et toilet og få skiftet tøj og børstet tænder! Dejligt! Vi blev så kørt over til kongrescentret, hvor Maybritt og John Rønn stod og ventede på os med vores adgangskort. Der var stor gensynsglæde, og vi var meget ivrige efter at komme ind og se nærmere på det hele. Duften af hest slog os i møde, og der var musik og snakken fra hundredvis af mennesker. Det var jo trods alt kun torsdag, og det store ryk-ind kom først lørdag og søndag.

Kongrescentret er bygget op om en stor, rund bygning i midten. Ud fra den kommer der separate bygninger i rektangulær form, og det er store haller. Den ene var brugt som stald til hopperne, og de havde fornemme forhold med rødt gulvtæppe på hele gulvet. Mellem hallerne var der sat teltstalde op til hingstene. Og ude omkring var der sat flere teltstalde op til køreheste og showheste og andre store telte, hvor der blev fremvist heste i løbet dagen til morfologiske konkurrencer. Inde i selve centret er der to baner, hvor der stort set hele tiden foregår en eller anden form for aktivitet. Den mindste lå i forbindelse med et utal af stande med ridetøj, rideudstyr, foder, vin, hatte og ikke mindst en masse krims-krams. Den store bane lå i en hal for sig, og det var her, vi så dressur, finale i morfologiske konkurrencer og ikke mindst det store hesteshow.

Hvert år har SICAB et tema, og dette år var det Marokko. I hallen med avlernes udstillingsstande var der sat et stort og meget smukt beduintelt op, og her kunne man gå ind og få information om Marokko, deres heste og bappe lidt på en vandpibe, hvis man havde lyst til det.

Der var naturligvis også et indslag i hesteshowet med berberheste og marokkanske ryttere. De kom i originale dragter og udstyr, og det var nogle meget velopdragne og smukke hingste, de red. Som afslutning affyrede samtlige ryttere deres musketter af, og det var et øresønderrivende brag. Ikke én af hestene rokkede med et øre, men Lika og jeg blev enige om, at hestene nok havde prøvet det så mange gange, at de var blevet døve!

Og så var det ellers rundt og se heste, heste og atter heste! Kvaliteten var særdeles god, og af de udstillede hingste var der stort set ikke en eneste, som var under 165 cm i stang. Farvevariationen var også meget stor, og af farverne cremello, palomino og pearl var hestene meget unge. Det tager tid at fremavle en hest i høj kvalitet med en speciel farve. Der var voksne røde heste, og der var især en hingst, som var meget racetypisk og meget smuk. Buckskin – eller Dun, som vi også kalder det – var der en del af; også voksne heste. Der var især en hingst, som havde klaret

Hver morgen plukkede vi en appelsin, som vi kunne nyde senere på dagen.

sig rigtigt godt til de morfologiske konkurrencer, og han blev enten trukket rundt eller redet op og ned af gader og stræder for at blive beundret. Brune og sorte heste er blevet meget almindelige nu, men det er stadig skimlen, der dominerer. Og sådan skulle det da også gå, da champion hingsten skulle findes. Titlen gik til den skimlede hingst Udon – Likas favorit , mens min favorit, den brune Armas Tarugo, blev reserve champion.

SICIAB er ikke kun morfologiske konkurrencer. Det er også her, at der afholdes de afsluttende

Denne buckskin hingst havde opnået gode resultater til de morfologiske konkurrencer.

nationale mesterskaber i dressur, spring, kørsel, Doma Vaquera (den spanske form for western ridning) og Alta Escuela (den høje skole). Og jeg skal da lige love for, at der blev vist dressur på højt plan! Hestene var velgående, og rytterne kunne ride! Det var med en boblende glad fornemmelse i maven, at jeg kunne konstatere, at spanierne altså har forstået lektien! Hestene skal have elastiske og luftige bevægelser uden svingen (campañero), men stadig med det karakteristiske høje knæløft fortil. Og rytteren skal være elegant, i god form og skal kunne ride. Begge dele var i orden, og her blev altså vist ekvipager med dressur i en kvalitet, som virkelig kan give andre racer kam til deres hår. Det skal blive spændende at følge de spanske ryttere på de internationale baner fremover.

Alta Escuela – den høje skole – er en stor, stor fornøjelse at sidde og se på. Hestene er velopdragne og højt skolede, og rytterne er brand dygtige! De rider med små hjælpere, og hesten er fuldstændigt fokuseret på sin rytter og er ved at slå knuder på sig selv af bare iver efter at få lov til at arbejde. Mange af rytterne er godt oppe i årene, og det er stensikkert, at de har siddet i en sadel stort set siden, de blev født! De var fuldstændigt ét med deres heste.

Doma Vaquera – den spanske form for western ridning – er også fantastisk at se. Her er konkurrencen delt op i en let og en svær klasse. I Spanien bruges Doma Vaquera, når der arbejdes med tyrene i marken, så det er ikke kun for konkurrencens og fornøjelsens skyld, at disse ryttere træner deres heste i denne rideform. Også her skal hesten virkelig være velopdragen og velredet. Hest og rytter skal være et makkepar, ellers kan en kommunikationsbrist mellem dem resultere i en ulykke med en dødfarlig kamptyr.

Kørsel har igennem mange år været en stor force i den spanske hesteverden. PRE hesten er også eminent som kørehest, da den har så let ved at sætte sig. Lika og jeg så noget af en af kørekonkurrencerne, Parcour - dressurkørsel, og det var det ene flotte spand efter det andet. Smukke hingste og vallakker i det flotteste seletøj. Og hold op, hvor er de spanske kuske dygtige! Der var især et spand med to næsten hvide hingste fra militærets stutteri. Hingstene var stort set identiske og af samme højde. Og det var fabelagtigt at se, hvordan de gik i takt for vognen. Kusken høstede også et meget stort bifald for sit program.

Springning er måske ikke lige den rideform, som PRE hesten ses mest i, men de kan altså godt springe – også højt! Internationale springheste bliver de nok aldrig, men de kan få benene op under sig og vende på en tallerken, som ingen anden hesterace. En af springhestene var så ivrig efter at springe, at det var et under, at rytteren i det hele taget fik styret hesten den rigtige vej rundt på banen!

Det fantastiske 2-spand. Hingstene havde begge brændemærket fra militærets stutteri.

4-spandet her var også eminente. Den brune har højst sandsynligt været en reserve, for der bliver også set på ensartetheden hos hestene. Den brune hingst var enorm og pragtfuld, og også den var fra militærets stutteri.

Denne hingst gik flere timer om dagen, og den fik lov til at vise piaff konstant. Her kunne vi godt have tænkt os, at rytteren var lidt mere fair overfor hesten.

Dette år var SICAB noget mere afdæmpet. Krisen havde sat sine tydelige spor overalt. Der har tidligere år været udstillet omkring 1.100 heste, og hallerne har været proppet med stande. Denne gang var der meldt godt 700 heste til, og standene havde ikke pladsproblemer. Inde hos avlerne var der også droslet gevaldigt ned på alt. Der lå kun en smule foldere. Andre år har der ligget flotte kataloger, DVD'ere og meget andet godt, men det var altså sparet væk.

Lika og jeg havde dog rig mulighed for at gå rundt og ose og finde de ting, som vi godt kunne tænke os at få med hjem. Og der var på

trods af krisen meget godt at vælge imellem. Jeg fandt mig et par store bøger af Juan Carlos Altamirano og ikke mindst et par grimer i spanske farver. Det bliver man simpelthen nødt til at købe med hjem. Og især med grimerne kan man gøre et rigtigt godt køb, hvis man snuser rundt på de forskellige stande.

Spanierne er meget dygtige til at lave sko og tasker, og vi faldt da også indtil flere gange for et par støvler eller en taske. Tingene var dog ikke helt billige, og kvaliteten svingede også. Vi fandt dog en stand, hvor alle støvler og tasker var håndsyede, og finishen var meget, meget flot. Det kostede selvfølgelig også derefter. Og så var der rideudstyret. Der var meget flot udstyr, som også var fantastisk forarbejdet. Jeg tabte mit hjerte til en sadel, men den var der ikke lige plads til i kufferten!

Dette var en af de unge dressurhåb. Jeg fangede dette besynderlige brune aftegn i hans hovede. Det viste sig, at han også havde tilsvarende store, brune plamager på kroppen. Det er ikke broger, men svarer til modermærker hos mennesker.

Ved frokosttid mødtes vi danskere ved et af de to store tapas telte og fik os noget dejlig mad i den skønne sol. Vi var så heldige, at vi fik et par dage med 25 grader, og det var fantastisk at sidde ude og nyde de varme stråler.

Om lørdagen ville vi lige se de afsluttende ridt i Alta Escuela klassen for de øvede. Inden da var konkurrencen for udstillerne i fuld gang. Udstillerne kan melde til denne konkurrence, som man kan kalde en show-konkurrence. Netop som vi var i gang med at finde nogle siddepladser, kom en ung og smuk kvinde ind i fuld flamenco ornat og højt hår. I hånden havde hun en mikrofon, og set i bakspejlet burde alene denne rekvisit have været en advarsel til mig og Lika! Dernæst kom der en ekvipage, som stillede sig op og ventede på "klartonen". Og naturligvis, i samme øjeblik, hvor Lika og jeg står ud for en højttaler, åbner den unge kvinde munden og går i skarp krig med en flamenco sang, som bliver brølet ned i mikrofonen, der i øvrigt er skruet alt for højt op. Jeg tør slet ikke tænke på, hvor enormt et DB, vores ører blev udsat for! Lika og jeg fik nærmest et afylaktisk chok, og vi vendte prompte om på hælene og mosede os vej ud af hallen for at slippe for den frygtelige larm. Da vi kom udenfor, føltes det som om, vores hår havde fået dobbelt skilning i nakken!

Da vi havde fået rettet vores frisurer og tørret lattertårerne af kinderne, blev vi enige om at finde os en plads i solen, indtil vi kunne vende tilbage til hallen og finde pladser til det, vi gerne ville se. Efter et kvarters tid stoppede flamenco-skråleriet, og vi kunne vende tilbage og kæmpe os til et par pladser.

Sådan 4 dage går hurtigt, og til næste år vil jeg gerne være der alle dagene. SICAB foregår over 6 dage, og skal man booke fly og hotel, skal det gøres i god tid. Lika og jeg fik med besvær pakket vores kufferter, og tidligt næste morgen blev vi sat af i Lufthavnen. Turen hjem foregik meget eftertænksomt. Vi skulle begge fordøje alle de mange fantastiske indtryk. Af og til var det dog lidt besværligt at koncentrere sig om tankevirksomheden, for vi havde meget turbulens på vej hjem.

Lettere kvalme-agtige ankom vi til Kastrup Lufthavn om eftermiddagen, hvor vores bedre halvdele kom og hentede os. Og så var det ellers hjem og pakke ud og fortælle og fortælle og fortælle!

Jeg kan varmt anbefale, at alle PRE elskere tager til Sevilla og SICAB. Det er så stor en oplevelse, og man får virkelig set mange gode heste. I år foregår SICAB fra den 23. – 28. november 2010. Og allerede nu kan du jo ose lidt efter flybilletter på nettet.

Tak til Lika for at være så hyggelig en rejsekammerat og tak til Maybritt og John for rigtigt hyggeligt samvær under SICAB.

Denne super hoppe blev jeg meget forelsket i, og den var meget kælen. Føllet var mere interesseret i min rygsæk.

Tre unghingste er stillet op for at tørre i solen. Ingen af dem kom med så meget som et suk.

En ung hingst fra Escalera stutteriet. Der var mange, der var interesserede i ham.

Smuk hingst i farven pearl.

Priser i foreningen 2010

KODE	YDELSE	PRIS
103	Indskrivning af føl pr. stk.	1.050 kr.
115	Kopi af pas inkl. ID kontrol med DNA	1.050 kr.
206	Basiskåring 1. og 2. forsøg (+ udgift til dyrlægen m.v.)	800 kr.
220	Viderekåring 1. og 2. forsøg (udgift til dommerne m.v.)	800 kr.
231	Kopi af ejerskabskort	500 kr.
243	Farvegentest (blodprøve)	700 kr.
309	Eksport certifikat	400 kr.
401	Kopi af pas (hvis det er mistet/bortkommet)	670 kr.
413	Ejerskabskort (kun hvis hesten allerede står i dit navn)	400 kr.
504	Genotype (blodprøve)	800 kr.
516	Blodanalyse (DNA)	0 kr.
528	Forældre verifikation (blodprøve)	800 kr.
607	Ændring af hestens navn	1.100 kr.
619	Ejerskifte via ejerskabskort eller ejerskabskort, hvis hesten ikke står i dit navn	500 kr.
700	Avlerkode	1.480 kr.
700	Ejerkode (hvis du ikke vil avle, eller har en vallak - kan kun bruges til et ejerskifte)	200 kr.
	Bedækningsattest pr. stk.	110 kr.
	A-medlemskab - ejer af en eller flere PRE heste	650 kr.
	B-medlem - støtte/passiv medlem	300 kr.

ANNONCEPRISER I PASO ESPAÑOL		
	FARVER	SORT/HVID
1/1 side (21 x 29,7 cm)	1.200 kr.	960 kr.
1/2 side (21 x 14,8 cm/29,7 x 14,8 cm)	600 kr.	480 kr.
1/4 side (10,5 x 14,8 cm)	300 kr.	240 kr.
1/8 side (7,5 x 10,5 cm)	150 kr.	120 kr.

ANNONCEPRISER HJEMMESIDEN	
Salgshest pr. stk.	200 kr.
Bannerannonce i 6 måneder	500 kr.
Hingstekatalog pr. hest pr. år. inkl. præsentation på hjemmesiden	400 kr.
Hingstepræsentation på hjemmesiden	200 kr.
Køb & Salg - 1 ting pr. annonce	50 kr.